Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
GIOVANNIJA PITRUZZELLE
od 9. travnja 2019.[1]

Predmet C-251/18

Trace Sport
protiv
Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio rechtbank Noord-Holland (Sud za Sjevernu Holandiju, Nizozemska))

„Zahtjev za prethodnu odluku – Trgovinska politika – Antidampinške pristojbe – Uvoz bicikala poslanih, među ostalim, iz Šri Lanke – Proširenje konačne antidampinške pristojbe uvedene na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine – Provedbena uredba (EU) br. 501/2013 – Valjanost – Dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku – Primjena sudske prakse uspostavljene presudom TWD”

1. Ovaj se predmet odnosi na zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio rechtbank Noord-Holland (Sud za Sjevernu Holandiju, Nizozemska) u vezi s valjanošću Provedbene uredbe (EU) br. 501/2013[2] (u daljnjem tekstu: sporna uredba), kojom je Vijeće Europske unije proširilo konačnu antidampinšku pristojbu uvedenu na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih, među ostalim, iz Šri Lanke.

2. Tu uredbu poništio je Opći sud Europske unije presudom od 19. ožujka 2015., City Cycle Industries/Vijeće[3], koju je Sud potvrdio povodom uložene žalbe presudom od 26. siječnja 2017., Maxcom/City Cycle Industries[4], u pogledu jednog šrilanskog proizvođača koji je protiv tog tijela podnio tužbu za poništenje, odnosno, društva City Cycle Industries (u daljnjem tekstu: društvo City Cycle).

3. Pred sudom koji je uputio zahtjev, društvo Trace Sport, koje je francuski uvoznik bicikala, osporava dva poziva na plaćanje koja su izdala nizozemska porezna tijela a kojima se nalaže plaćanje antidampinških pristojbi na uvoz bicikala iz Šri Lanke. Društvo Trace Sport namjerava se pozivati na gore navedene presude koje su sudovi Europske unije donijeli u pogledu društva City Cycle, kako bi zahtijevalo proglašenje nevaljanosti sporne uredbe o šrilanskim proizvođačim-izvoznicima od kojih je uvezlo bicikle na koje se odnose sporni pozivi na plaćanje, to jest, u vezi s društvima Kelani Cycles (PVT) Ltd (u daljnjem tekstu: društvo Kelani Cycles) i Creative Cycles (PVT) Ltd (u daljnjem tekstu: društvo Creative Cycles).

1 Izvorni jezik: francuski

2 Provedbena uredba Vijeća od 29. svibnja 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju (SL 2013., L 153, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 274.)

3 Presuda od 19. ožujka 2015., City Cycle Industries/Vijeće (T-413/13, neobjavljena, EU:T:2015:164)

4 Presuda od 26. siječnja 2017., Maxcom/City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P i C-260/15 P, EU:C:2017:62)

4. Međutim, zainteresirane strane koje su podnijele pisana očitovanja Sudu u njima navode da zbog posebnih okolnosti koje se odnose na društvo Trace Sport, uvoznika povezanog s tim dvama šrilanskim proizvođačima, ono na temelju sudske prakse proizašle iz presude od 9. ožujka 1994., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), ne može zahtijevati proglašenje nevaljanosti sporne uredbe pred sudom koji je uputio zahtjev. U skladu s tom sudskom praksom, osobi koja je u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a nesumnjivo imala aktivnu procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe protiv akta Unije, nije dopušteno zahtijevati proglašenje nevaljanosti tog akta pred nacionalnim sudom u okviru zahtjeva za prethodnu odluku (u daljnjem tekstu: sudska praksa uspostavljena presudom TWD) [5].

5. U tim okolnostima, a u skladu sa zahtjevom Suda, ovo će mišljenje biti usredotočeno na temu dopuštenosti prethodnih pitanja koja je postavio sud koji je uputio zahtjev, a osobito na primjenjivost sudske prakse uspostavljene presudom TWD na ovaj slučaj.

I. Sporna uredba, glavni postupak i prethodna pitanja

6. U rujnu 2012., Europska komisija pokrenula je ispitni postupak o mogućem izbjegavanju antidampinških mjera uvedenih na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine uvozom bicikala koji se otpremaju, među ostalim, iz Šri Lanke [6].

7. U tijeku ispitnog postupka, društvo Kelani Cycles podnijelo je zahtjev za izuzeće od proširenja primjene antidampinške pristojbe [7]. Komisija je 16. siječnja 2013. radi provjere posjetila poslovne prostorije društva Kelani Cycles. Zatim, s obzirom na to da je njegovu suradnju smatrala nedostatnom, izvijestila je društvo Kelani Cycles da će zanemariti informacije koje joj je to društvo dostavilo, da će nalaze u vezi s tim društvom temeljiti na dostupnim činjenicama [8] te da će odbiti njegov zahtjev za izuzeće. U tim okolnostima, Komisija je društvu Kelani Cycles pružila mogućnost davanja daljnjih obrazloženja [9], što je to društvo iskoristilo dopisom od 7. veljače 2013. uloživši 43 priloga. Komisija je ta daljnja obrazloženja zanemarila iz različitih razloga te je, u konačnici, odbila zahtjev za izuzeće koji je podnijelo društvo Kelani Cycles.

8. Nakon što je Komisija zanemarila dokumente i dokaze koje je pružilo društvo Kelani Cycles, navedene u prethodnoj točki, društvo Trace Sport zatražilo je da ga u upravnom postupku koji je vodila Komisija potonja sasluša kako bi unatoč tom odbijanju predočilo iste dokumente i dokaze koje je pružilo društvo Kelani Cycles u potporu svojim daljnjim obrazloženjima. Komisija, međutim, nije prihvatila zahtjev društva Trace Sport.

5 Vidjeti u tom smislu točku 17. navedene presude. Sud je u više navrata potvrdio načelo izraženo u toj presudi. U tom pogledu vidjeti, među ostalom, presude od 15. veljače 2001., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, t. 30. i 37.); od 27. studenoga 2012., Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, t. 41.); od 14. ožujka 2017., A i dr. (C-158/14, EU:C:2017:202, t. 66. i 67. i navedena sudska praksa), i od 25. srpnja 2018., Georgsmarienhütte i dr. (C-135/16, EU:C:2018:582, t. 14. i 15.).

6 Uredba Komisije (EU) br. 875/2012 od 25. rujna 2012. o pokretanju ispitnog postupka o mogućem izbjegavanju antidampinških mjera uvedenih Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine, uvozom bicikala koji se otpremaju iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, neovisno o tome je li njihovo podrijetlo deklarirano u Indoneziji, Maleziji, Šri Lanki i Tunisu ili nije, te o uvjetovanju takvog uvoza evidentiranjem (SL 2012., L 258, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 128., str. 298.)

7 U skladu s člankom 13. stavkom 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51. i ispravak SL 2010., L 7, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202. i ispravak SL 2016., L 44, str. 20.), kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 1168/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. (SL 2012., L 344, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 277.; u daljnjem tekstu: Osnovna uredba)

8 U skladu s člankom 18. stavkom 1. Osnovne uredbe. Vidjeti točke 39. do 42. sporne uredbe.

9 U skladu s člankom 18. stavkom 4. Osnovne uredbe.

9. Dana 29. svibnja 2013., Vijeće je donijelo spornu uredbu kojom je konačnu antidampinšku pristojbu od 48,5 % na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine proširilo na uvoz bicikala poslanih iz, među ostalim, Šri Lanke. U toj je uredbi za društvo Kelani Cycles smatrano da nije surađivalo [10], dok društvo Creative Cycles u njoj nije izričito spomenuto.

10. U 2012. i u 2013., carinski zastupnici djelujući u ime i za račun društva Trace Sport, u Nizozemskoj su podnijeli carinske deklaracije za puštanje u slobodan promet bicikala poslanih iz Šri Lanke deklariravši kao njihove proizvođače društva Creative Cycles i Kelani Cycles.

11. Nakon provedenih naknadnih kontrola valjanosti tih deklaracija, Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (inspektor porezne/carinske službe, ured u Eindhovenu, Nizozemska) smatrao je da je za puštanje u slobodan promet deklariranih bicikala trebalo platiti antidampinšku pristojbu od 48,5 %. Stoga je izdao dva poziva na plaćanje dugovanih antidampinških pristojbi u iznosima od, redom, 229 990,88 eura i 234 275,37 eura. Nakon što je društvo Trace Sport protiv tih poziva na plaćanje uložilo žalbe, oni su potvrđeni dvjema odlukama od 24. rujna 2015.

12. U međuvremenu, presudom od 19. ožujka 2015., City Cycle Industries/Vijeće [11], Opći je sud poništio članak 1. stavke 1. i 3. sporne uredbe [12] u dijelu u kojem se odnosio na društvo City Cycle.

13. Društvo Trace Sport pobijalo je pred sudom koji je uputio zahtjev dvije odluke od 24. rujna 2015. kojima su potvrđeni pozivi na plaćanje.

14. Presudom od 26. siječnja 2017., Maxcom/City Cycle Industries [13], Sud je povodom uložene žalbe potvrdio presudu Općeg suda u predmetu City Cycle Industries/Vijeće.

15. U predmetu koji je u tijeku pred sudom koji je uputio zahtjev, društvo Trace Sport poziva se na argumente iz presude Suda u predmetima Maxcom/City Cycle Industries kako bi doveo u pitanje valjanost sporne uredbe povezane s društvima Creative Cycles i Kelani Cycles. Sud koji je uputio zahtjev smatra da zaključak koji je Sud u toj presudi donio o društvu City Cycle također vrijedi i za društva Kelani Cycles i Creative Cycle te stoga postavlja pitanje je li sporna uredba valjana naspram tih dvaju šrilanskih proizvođača-izvoznika.

16. U tim je okolnostima rechtbank Noord-Holland (Sud pokrajine Sjeverna Holandija) odlučio prekinuti postupak i Sudu uputiti sljedeća prethodna pitanja:

„1. Je li [sporna] uredba valjana u dijelu u kojem se odnosi na proizvođača-izvoznika, društvo Kelani Cycles?

2. Je li [sporna] uredba valjana u dijelu u kojem se odnosi na proizvođača-izvoznika, društvo Creative Cycles?”

10 Vidjeti uvodne izjave 39. i 42. sporne uredbe.

11 T-413/13, neobjavljena, EU:T:2015:164

12 Tom se odredbom antidampinška pristojba od 48,5 % proširuje na gore navedeni uvoz i predviđa njezina naplata na uvoz evidentiran tijekom razdoblja ispitnog postupka.

13 C-248/15 P, C-254/15 P i C-260/15 P, EU:C:2017:62

II. Pravna analiza

A. Uvodna očitovanja

17. Sve zainteresirane strane koje su podnijele pisana očitovanja Sudu, to jest, nizozemska vlada, Vijeće i Komisija dovode u sumnju dopuštenost ovog zahtjeva za prethodnu odluku radi ocjene valjanosti. Pozivajući se na sudsku praksu uspostavljenu presudom TWD, te zainteresirane strane, u biti tvrde da se društvo Trace Sport u glavnom postupku nije moglo pozivati na nevaljanost sporne uredbe s obzirom na to da je nesumnjivo moglo podnijeti tužbu za poništenje protiv te uredbe.

18. Kao što sam naveo u točki 5. ovog mišljenja, u skladu sa zahtjevom Suda, potonje će biti usredotočeno na temu dopuštenosti prethodnih pitanja koja je postavio sud koji je uputio zahtjev.

19. U tom ću pogledu najprije razmotriti načela proizašla iz sudske prakse uspostavljene presudom TWD i njihovu primjenu u području antidampinškog prava Unije. Zatim ću, na temelju te analize, ocijeniti dopuštenost prethodnih pitanja koja je postavio sud koji je uputio zahtjev.

B. Sudska praksa uspostavljena presudom TWD i njezina primjena u području antidampinškog prava Unije

20. Najprije treba podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, akt koji su donijele institucije Unije koji nije pobijao njegov adresat ili bilo koja institucija ili osoba koje su ovlaštene zahtijevati njegovo poništenje u prekluzivnom roku predviđenom člankom 263. šestim stavkom UFEU-a postaje konačan. Takva se sudska praksa osobito temelji na tvrdnji da se rokovima za podnošenje tužbe želi zaštititi pravna sigurnost tako da se izbjegne vremenski neograničeno dovođenje u pitanje akata Unije koji proizvode pravne učinke [14].

21. Zatim, Sud je priznao da u pravu Unije postoji opće načelo u skladu s kojim sve stranke mogu u postupku pred nacionalnim sudom isticati nevaljanost odredbi akata Unije koji su osnova odluke ili akta nacionalnog prava uporabljenog protiv njih i zatražiti od nacionalnog suda da Sudu to pitanje uputi kao prethodno pitanje [15]. Nacionalni sudovi mogu zaključiti da je akt Unije valjan, ali ga ne mogu proglasiti nevaljanim [16].

22. Međutim, tim zahtjevima pravne sigurnosti navedenima u gornjoj točki 20. rukovodio se Sud kako bi presudio da to opće načelo koje jamči svakoj osobi pravo da u okviru tužbe podnesene protiv nacionalne mjere kojom joj se nanosi šteta, istakne nevaljanost akta Unije na kojem se temelji ta mjera, nipošto se ne protivi tomu da taj akt postane konačan za osobu u vezi s kojom navedeni akt treba smatrati pojedinačnom odlukom i koja je nesumnjivo mogla tražiti njegovo poništenje na temelju članka 263. UFEU-a [17].

14 Vidjeti u tom smislu presude od 15. veljače 2001., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, t. 29.), i od 14. studenoga 2017., British Airways/Komisija (C-122/16 P, EU:C:2017:861, t. 83. i 84.). Kad je riječ o poštovanju roka za podnošenje tužbe kao zahtjevu kogentne naravi, vidjeti razmatranja nezavisnog odvjetnika P. Mengozzija u njegovu mišljenju u predmetu British Airways/Komisija (C-122/16 P, EU:C:2017:406, t. 93. do 99.).

15 To načelo proizlazi iz članka 277. UFEU-a. Vidjeti presude od 15. veljače 2001., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, t. 35.), i od 27. studenoga 2012., Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, t. 39. i navedena sudska praksa).

16 Presuda od 22. listopada 1987., Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, t. 14. i 15.). Vidjeti također presude od 10. siječnja 2006., IATA i ELFAA (C-344/04, EU:C:2006:10, t. 27. i 30.) i od 3. listopada 2013., Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće (C-583/11 P, EU:C:2013:625, t. 95.).

17 Vidjeti presudu od 15. veljače 2001., (C-239/99, EU:C:2001:101, t. 37.), na temelju točaka 24. i 25. presude od 9. ožujka 1994., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90). Vidjeti također presude od 27. studenoga 2012., Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, t. 41.); od 18. rujna 2014., Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, t. 28. i 29.) i od 16. travnja 2015., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, t. 18.).

23. Stoga na temelju sudske prakse uspostavljene presudom TWD, ako bi se smatralo da je nekoj osobi nesumnjivo bilo dopušteno zahtijevati poništenje akta Unije, tada toj osobi nije dopušteno isticati nevaljanosti predmetnog akta pred nadležnim nacionalnim sudom [18].

24. Naime, kao što je to Sud više puta naglasio, priznavanjem pojedincu, koji je u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a nesumnjivo imao aktivnu procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe za poništenje protiv akta Unije, mogućnosti osporavanja pred nacionalnim sudom valjanosti tog akta nakon isteka roka predviđenog u članku 263. šestom stavku UFEU-a, priznala bi mu se zapravo mogućnost zaobilaženja pravomoćnosti koju u odnosu na njega ima navedeni akt nakon isteka rokova za tužbu [19].

25. Stoga iznimka od općeg načela, objašnjena u gornjoj točki 21., koja proizlazi iz primjene sudske prakse uspostavljene presudom TWD, ima za svrhu jamčiti pravnu sigurnost kako se akti Unije ne bi mogli na neodređeno vrijeme dovoditi u pitanje, kao i spriječiti zlouporabu mogućnosti podnošenja tužbe koju pravo Unije stavlja na raspolaganje pojedincima [20].

26. Kad je konkretno riječ o antidampinškom pravu Unije, Sud je naveo da se zaključci koji proizlaze iz sudske prakse uspostavljene presudom TWD primjenjuju na uredbe kojima se uvode antidampinške pristojbe, i to zbog njihove dvostruke naravi normativnih akata – jer se primjenjuju na sve odnosne gospodarske subjekte – i akata koji se mogu izravno i osobno odnositi na neke od tih gospodarskih subjekata [21].

27. Stoga, u slučaju da se može zaključiti da je gospodarski subjekt nesumnjivo imao aktivnu procesnu legitimaciju te da je stoga, na temelju članka 263. četvrtog stavka UFEU-a nesumnjivo bio ovlašten zahtijevati poništenje uredbe o uvođenju antidampinške pristojbe, taj subjekt ne može isticati nevaljanost te uredbe pred nadležnim nacionalnim sudom [22].

28. S tim u vezi Sud je u svojoj sudskoj praksi utvrdio određene kategorije gospodarskih subjekata za koje se, u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, može smatrati da se na njih izravno i osobno odnosi uredba o uvođenju antidampinške pristojbe te da su stoga ovlašteni zahtijevati njezino poništenje pred sudovima Unije.

29. Tako je Sud presudio, kao prvo, da se u skladu s navedenom odredbom, uredbe mogu izravno i osobno odnositi na one proizvođače i izvoznike predmetnog proizvoda kojima se na teret stavlja damping na temelju podataka koji proizlaze iz njihove trgovinske djelatnosti [23].

18 Vidjeti osobito presude od 4. veljače 2016., C & J Clark International i Puma (C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, t. 56. i 57. i navedena sudska praksa), i od 25. srpnja 2018., Georgsmarienhütte i dr. (C-135/16, EU:C:2018:582, t. 14., 17. i 18. i navedena sudska praksa).

19 Presude od 27. studenoga 2012., Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, t. 41.); od 14. ožujka 2017., A i dr. (C-158/14, EU:C:2017:202, t. 66. i navedena sudska praksa) i od 25. srpnja 2018., Georgsmarienhütte i dr. (C-135/16, EU:C:2018:582, t. 15.), na temelju točke 18. presude od 9. ožujka 1994., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90).

20 S tim u vezi vidjeti mišljenje nezavisnog odvjetnika M. Camposa Sáncheza-Bordone u predmetu Georgsmarienhütte i dr. (C-135/16, EU:C:2018:120, t. 36.). Jednako tako, nezavisni odvjetnik F. G. Jacobs sudsku je praksu uspostavljenu presudom TWD okarakterizirao na način da se odnosi na zlouporabe postupka od strane stranaka koje su mogle pobijati akt Unije a to nisu učinile (mišljenje nezavisnog odvjetnika F. G. Jacobsa u predmetu Cassa di Risparmio di Firenze i dr. (C-222/04, EU:C:2005:655, t. 63.). Naime, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik M. Campos Sánchez-Bordona u gore navedenom mišljenju, sudskom praksom uspostavljenom presudom TWD nacionalne se sudove ne sprečava da u bilo kojem trenutku iznesu dvojbe o valjanosti akta Unije u prethodnom postupku, po službenoj dužnosti ili na zahtjev drugih stranaka (koje nemaju izričitu aktivnu legitimaciju za podnošenje tužbe za poništenje).

21 Vidjeti presude od 15. veljače 2001., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, t. 37. *in fine*); od 16. travnja 2015., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, t. 18.) i od 4. veljače 2016., C & J Clark International i Puma (C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, t. 58.). S tim u vezi vidjeti presudu od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 72.).

22 Presuda od 4. veljače 2016., C & J Clark International i Puma (C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, t. 56. i 57. i navedena sudska praksa)

23 *Ibidem*, t. 60. i navedena sudska praksa

30. Kao drugo, to također može biti slučaj u vezi s onim izvoznicima predmetnog proizvoda čija je prodajna cijena uzeta u obzir prilikom oblikovanja izvozne cijene i na koje se stoga odnose utvrđenja o postojanju dampinga [24].

31. Kao treće, isto može vrijediti za *uvoznike povezane* s izvoznicima predmetnog proizvoda, *osobito* u slučaju kad je izvozna cijena izračunana na temelju preprodajnih cijena tih uvoznika na tržištu Unije i u slučaju kad je sama antidampinška pristojba izračunana na temelju tih preprodajnih cijena [25].

32. Iz prethodno navedenog proizlazi da je sudskom praksom proizvođačima, izvoznicima i uvoznicima, bilo da su povezani s proizvođačem-izvoznikom ili ne, proizvoda koji je predmet antidampinške pristojbe, priznata aktivna procesna legitimacija, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, za potrebe podnošenja tužbe za poništenje uredbe o uvođenju antidampinške pristojbe.

33. S tim je u vezi istaknuto da je ključni čimbenik za utvrđivanje predmetnog gospodarskog subjekta koji može opravdati njegovu aktivnu procesnu legitimaciju taj da je damping utvrđen na temelju podataka iz njegove trgovinske djelatnosti [26].

34. Sud je, međutim, više puta također presudio da priznavanje prava određenim kategorijama gospodarskih subjekata na podnošenje tužbe za poništenje antidampinške uredbe ne smije onemogućiti drugim subjektima da se pozivaju na to da se ta uredba izravno i osobno odnosi na njih zbog obilježja koja su samo njima svojstvena i po kojima se razlikuju od svih ostalih osoba [27].

35. Iz toga slijedi da se, bez obzira na kategorije gospodarskih subjekata navedene u točkama 29. do 31. ovog mišljenja kojima je sud priznao aktivnu procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe za poništenje, odlučujući kriterij za utvrđivanje aktivne procesne legitimacije, i naročito osobnog utjecaja, odnosi na pitanje utječe li, u skladu sa sudskom presudom proizašlom iz presude Plaumann [28], predmetna antidampinška uredba na gospodarskog subjekta zbog određenih osobina koje su mu svojstvene ili zbog određene činjenične situacije koja ga razlikuje od drugih osoba izdvajajući ga zbog toga pojedinačno, poput osoba kojima je akt upućen.

36. Tako je, primjerice, u predmetu Extramet, Sud priznao aktivnu procesnu legitimaciju samostalnom uvozniku proizvoda za koji je uvedena antidampinška pristojba čija prodajna cijena nije uzeta u obzir u ispitnom postupku, ali u kojem je utvrđeno postojanje niza čimbenika koji govore o tome da je riječ o posebnoj situaciji zbog kojih se, s obzirom na predmetnu mjeru, razlikovao od drugih gospodarskih subjekata [29].

37. Kad je riječ o, osobito, uvozniku proizvoda na koji se odnosi antidampinška mjera, kao što to proizlazi iz, redom, točaka 30. i 31. ovog mišljenja, u sudskoj je praksi priznata aktivna procesna legitimacija za podnošenje tužbe za poništenje u području antidampinga kako samostalnim uvoznicima tako i uvoznicima povezanima s proizvođačem-izvoznikom predmetnog proizvoda.

24 *Ibidem*, t. 61. i navedena sudska praksa

25 *Ibidem*, t. 62. i navedena sudska praksa. Vidjeti točke 40. do 42. ovog mišljenja.

26 Vidjeti mišljenje nezavisnog odvjetnika J. Mischoa u spojenim predmetima Nashua Corporation i dr./Komisija i Vijeće (C-133/87 i C-150/87, neobjavljeni, EU:C:1989:286, t. 35.).

27 Vidjeti presude od 16. svibnja 1991., Extramet Industrie/Vijeće (C-358/89, EU:C:1991:214, t. 16.); od 18. rujna 2014., Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, t. 33.), i od 16. travnja 2015., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, t. 22.).

28 Presuda od 15. srpnja 1963., Plaumann/Komisija (25/62, EU:C:1963:17).

29 Presuda od 16. svibnja 1991., Extramet Industrie/Vijeće (C-358/89, EU:C:1991:214, t. 11. i 17.). Ti su čimbenici bili činjenica da se radilo o najvećem uvozniku proizvoda na koji se primjenjivala antidampinška mjera, i, istovremeno, krajnjem korisniku proizvoda, kao i okolnost da su njegove gospodarske djelatnosti u vrlo velikoj mjeri ovisile od tog uvoza te je predmetna uredba na njih ozbiljno utjecala.

38. Kad je riječ o uvjetu povezanosti, bilo je navedeno da puka povezanost uvoznika s predmetnim proizvođačem-izvoznikom nije, kao takva, dostatan čimbenik da bi se za uvoznika moglo smatrati da se akt na njega osobno odnosi u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a [30].

39. Iz sudske prakse spomenute u gore navedenoj točki 31. međutim proizlazi: prvo, da je povezanost između uvoznika i izvoznika predmetnog proizvoda svakako relevantan čimbenik za potrebe priznavanja aktivne procesne legitimacije uvozniku kako bi zahtijevao poništenje uredbe o uvođenju antidampinške pristojbe; drugo, za te potrebe, međutim, uvoznik i proizvođač-izvoznik moraju biti *dovoljno* povezani [31]; i, treće, da je aktivna procesna legitimacija priznata povezanom uvozniku ako postoje drugi čimbenici na temelju kojih ga se može razlikovati od drugih gospodarskih subjekata, primjerice, kada su njegovi podaci o poslovanju uzeti u obzir u ispitnom postupku.

40. Tako je u predmetu Neotype [32], Sud smatrao da se akt izravno i osobno, u smislu članka 263. UFEU-a, odnosi na povezanog uvoznika čija je preprodajna cijena korištena za izračun antidampinške pristojbe.

41. U predmetu Nachi [33], Sud je priznao aktivnu procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe za poništenje te je tako primijenio sudsku praksu uspostavljenu presudom TWD na povezanog uvoznika (koji je bio društvo kći proizvođača predmetnog proizvoda) čije su prodajne cijene bile temelj za izračunavanje izvozne cijene koja je upotrijebljena za utvrđivanje dampinške marže s obzirom na predmetnog izvoznika.

42. U predmetu TMK [34] Sud je pak zanijekao postojanje aktivne procesne legitimacije, te stoga nije primijenio sudsku praksu uspostavljenu presudom TWD, u pogledu povezanog uvoznika za kojeg nije bilo utvrđeno da je dovoljno povezan s predmetnim poduzetnicima izvoznicima ili da se nalazio u posebnoj situaciji zbog koje se razlikovao od svih drugih gospodarskih subjekata.

C. Dopuštenost prethodnih pitanja

43. Stoga valja, uzimanjem u obzir svih načela iz sudske prakse iznesenih u prethodnom poglavlju, ocijeniti treba li na temelju sudske prakse uspostavljene presudom TWD, za društvo Trace Sport smatrati da ne može isticati nevaljanost sporne uredbe u pogledu društava Kelani Cycles i Creative Cycles u predmetu koji je u tijeku pred sudom koji je uputio zahtjev.

44. S tim u vezi smatram da je nužno iznijeti dvije uvodne napomene.

45. Kao prvo, ističem da se ovaj predmet od svih predmeta navedenih u prethodnom poglavlju razlikuje po tome što se ne odnosi na valjanost uredbe o uvođenju antidampinške pristojbe, nego na uredbu o proširenju takve pristojbe, koja je donesena nakon ispitnog postupka za sprečavanje izbjegavanja mjera provedenog na temelju članka 13. Osnovne uredbe.

30 Vidjeti mišljenje nezavisnog odvjetnika J. Mischoa u spojenim predmetima Nashua Corporation i dr./Komisija i Vijeće (C-133/87 i C-150/87, neobjavljeni, EU:C:1989:286, t. 36. i 37.).

31 Vidjeti presudu od 16. travnja 2015., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, t. 26.).

32 Presuda od 11. srpnja 1990., Neotype Techmashexport/Komisija i Vijeće (C-305/86 i C-160/87, EU:C:1990:295, t. 20. i 21.)

33 Presuda od 15. veljače 2001., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, t. 39.). S tim u vezi vidjeti presudu od 14. ožujka 2017., A i dr. (C-158/14, EU:C:2017:202, t. 64. i 65.).

34 Presuda od 16. travnja 2015., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, t. 26.).

46. U tom pogledu treba istaknuti da Unijini propisi za sprečavanje izbjegavanja mjera iz članka 13. Osnovne uredbe, čine regulatorni okvir koji, iako su dio Unijinih antidampinških propisa, ipak imaju vlastite posebne značajke [35].

47. U tom kontekstu smatram, s jedne strane, da razlozi koji su naveli Sud, kao što proizlazi iz gore navedene točke 26., da načela iz sudske prakse uspostavljene presudom TWD primijeni na uredbe o uvođenju antidampinških pristojbi također vrijede i za uredbe, kao što su sporne uredbe, o proširenju antidampinških pristojbi.

48. Naime, učinak tih uredbi je samo proširenje područja primjene izvorne uredbe kojom je na uvoz sličnih proizvoda ili dijelova tih proizvoda uvedena antidampinška pristojba. Uredba o proširenju antidampinške pristojbe stoga ima iste pravne učinke naspram poduzetnika na koje se primjenjuje tako proširena pristojba kao i uredba o uvođenju konačne pristojbe u odnosu na poduzetnike na koje se primjenjuje takva pristojba [36] te je i za nju karakteristična dvostruka priroda navedena u točki 26. ovog mišljenja.

49. S druge strane, smatram da, iako se kriteriji formulirani u sudskoj praksi navedenoj u točkama 28. i sljedećima ovog mišljenja u pogledu dopuštenosti tužbi za poništenje protiv uredaba o uvođenju antidampinške pristojbe mogu primijeniti za potrebe utvrđivanja dopuštenosti tužbi za poništenje protiv uredaba o proširenju takve pristojbe, ipak je potrebno voditi računa o specifičnim značajkama ispitnih postupaka u području izbjegavanja mjera, u skladu s člankom 13. Osnovne uredbe.

50. Naime, iako ispitni postupci za sprečavanje izbjegavanja mjera nesumnjivo dijele sličnosti s ispitnim postupcima koji se odnose na uvođenje antidampinške pristojbe, ipak ih obilježava potreba dokazivanja četiriju elemenata koji, u skladu s definicijom sadržanom u članku 13. stavku 1. trećoj rečenici Osnovne uredbe tvore pojam izbjegavanja mjera [37].

51. Kao drugo, i dalje uvodno, smatram da nema nikakve sumnje da je društvo Kelani Cycles imalo aktivnu procesnu legitimaciju, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, za podnošenje tužbe za poništenje Općem sudu protiv sporne uredbe.

52. Naime, s jedne strane, kad je riječ o izravnom utjecaju na to društvo, treba istaknuti da su carinska tijela država članica dužna ubirati antidampinšku pristojbu proširenu spornom uredbom na uvoz bicikala koje je u Uniju iz Šri Lanke izvezlo društvo Kelani Cycles, a da pritom nemaju pravo ni na kakvu marginu prosudbe [38].

53. S druge strane, kad je riječ o osobnom utjecaju na društvo Kelani Cycles, ono je aktivno sudjelovalo u ispitnom postupku za sprečavanje izbjegavanja mjera u kojem je podnijelo zahtjev za izuzeće. Osim toga, ono je izričito utvrđeno u točkama 39. do 42. sporne uredbe te su za njega u navedenoj uredbi doneseni nalazi na temelju raspoloživih podataka, zbog nedostatne suradnje [39].

35 Taj se zaključak zasniva na okolnosti da se ti propisi ne temelje na Antidampinškom zakoniku iz 1994. (Sporazum o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (SL 1994., L 336, str. 103.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112.)) iz Priloga 1.A Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije, potvrđen Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986. – 1994.) (SL 1994., L 336, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 3.), nego ih je Unija jednostrano donijela. S tim u vezi vidjeti uvodnu izjavu 19. Osnovne uredbe i mišljenje nezavisnog odvjetnika P. Mengozzija u spojenim predmetima Maxcom i dr./Chin Haur Indonesia (C-247/15 P, C-253/15 P i C-259/15 P, EU:C:2016:712, t. 5.).

36 Vidjeti u istom smislu presudu od 26. rujna 2000., Büchel/Vijeće i Komisija (T-74/97 i T-75/97, EU:T:2000:215, t. 52.).

37 Iz definicije sadržane u članku 13. stavku 1. prvoj rečenici Osnovne uredbe proizlazi da moraju biti ispunjena četiri uvjeta kako bi se utvrdilo postojanje izbjegavanja mjera: prvo, mora postojati promjena strukture trgovine između trećih zemalja i Unije; drugo, ta promjena mora proizlaziti iz prakse, obrade ili rada za koji ne postoji dostatni valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim uvođenja pristojbe; treće, mora postojati dokaz postojanja štete, i, četvrto, mora postojati dokaz postojanja dampinga.

38 Vidjeti u istom smislu presudu od 26. rujna 2000., Büchel/Vijeće i Komisija (T-74/97 i T-75/97, EU:T:2000:215, t. 50.).

39 U skladu s člankom 18. Osnovne uredbe

54. Nakon iznošenja ovih dviju uvodnih napomena, ističem da nizozemska vlada, Vijeće i Komisija svoj prigovor nedopuštenosti prethodnih pitanja, u biti zasnivaju na dvama čimbenicima na temelju kojih se, prema njihovu mišljenju, može razlikovati društvo Trace Sport i, zbog toga ga se može izdvojiti u odnosu na druge gospodarske subjekte [40].

55. Takvo izdvajanje temelji se, s jedne strane, na postojanju bliskih veza između društva Trace Sport i dviju šrilanskih proizvođača-izvoznika: društava Kelani Cycles i Creative Cycles i, s druge strane, na okolnosti da je društvo Trace Sport tijekom upravnog postupka koji je vodila Komisija pokušalo intervenirati u potporu društva Kelani Cycles.

56. Stoga je potrebno ispitati mogu li ta dva čimbenika u ovom slučaju opravdati zaključak da je društvu Trace Sport nesumnjivo bilo dopušteno podnijeti tužbu za poništenje sporne uredbe tako da, u skladu sa sudskom praksom uspostavljenom presudom TWD, ne može isticati nevaljanost te uredbe pred nacionalnim sudom.

57. Kad je riječ o, kao prvo, postojanju bliskih veza između društva Trace Sport, s jedne, i društava Kelani Cycles i Creative Cycles, s druge strane, iz točke 39. ovog mišljenja proizlazi da je povezanost između predmetnih izvoznika i uvoznika relevantan čimbenik za potrebe utvrđivanja je li uvozniku bilo dopušteno zahtijevati poništenje antidampinške uredbe.

58. U tom pogledu Sud je već presudio da ako Komisija osporava dopuštenost prigovora nezakonitosti takve uredbe koji je pred nacionalnim sudom istaknuo povezani uvoznik, treba podnijeti dokaze koji omogućuju da se utvrdi da je uvoznik *dovoljno* povezan s predmetnim poduzetnicima-izvoznicima [41].

59. U ovom slučaju, Komisija je kao dokaze podnijela izvatke iz konačnog izvješća Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) u vezi s istragom o izbjegavanju plaćanja carina i antidampinških pristojbi na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine u Uniju, slijedom informacija da su kineski bicikli lažno deklarirani da im je podrijetlo iz Šri Lanke.

60. U tom se izvješću navode dokumenti koje su francuska carinska tijela zaplijenila od društva Trace Sport te, konkretno, popis „offshore" društava iz kojeg je vidljivo da je vlasnik društva Trace Sport imao 50 % udjela u vlasništvu društva (čiji je preostali kapital bio u vlasništvu dvaju kineskih ulagača) kojemu je društvo Creative Cycles bilo društvo kći. Iz tih dokumenata također proizlazi da je taj isti vlasnik društva Trace Sport bio suvlasnik, u 50-postotnom omjeru, s navedenim kineskim ulagačima, drugog društva, kojemu je društvo Creative Cycles bilo društvo kći. Iz tog izvješća OLAF-a zatim proizlazi da je društvo Kelani Cycles zapravo bilo osnovano kako bi preuzelo cjelokupno poslovanje društva Creative Cycles.

61. U OLAF-ovu izvješću također se navodi da su sva ta društva, i druga u sklopu iste grupe, bila uključena u aktivnosti lažnog fakturiranja u vezi s uvozom u Uniju bicikala podrijetlom iz Kine koje su dovele do utaje carina i antidampinških pristojbi.

62. Postojanje tih bliskih veza između društva Trace Sport, s jedne, i društava Kelani Cycles i Creative Cycles, s druge strane, osim toga potvrđuju neki dokumenti koji su dio dokumentacije pod nazivom „Panama Papers" [42] o čemu je Komisija predočila dokaze.

40 Izravni utjecaj na društvo Trace Sport je nesporan, s obzirom na to da sporna uredba na njega izravno utječe zbog istih razloga kao što su oni navedeni u točki 52. ovog mišljenja.

41 Presuda od 16. travnja 2015., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, t. 26.)

42 Izrazom „Panama Papers" označava se vrlo velik broj povjerljivih dokumenata iz panamskog odvjetničkog ureda Mossack Fonseca koji su u međunarodnom tisku objavljeni 2015. Dokumenti su analizirani u sklopu međunarodnog projekta istraživačkog novinarstva a potom su ih istraživala i porezna i pravosudna tijela različitih zemalja. Nakon objavljivanja „Panama Papersa", Europski parlament osnovao je istražni odbor za ispitivanje navodnih kršenja i nepravilnosti u primjeni prava Unije u području pranja novca, izbjegavanja poreza i utaje poreza.

63. Postojanje svih tih veza kao i zaključke iz OLAF-ova konačnog izvješća ni na koji način nije osporilo društvo Trace Sport, koje nije smatralo nužnim podnijeti očitovanje Sudu.

64. U tim okolnostima, mislim da u ovom slučaju treba smatrati da je Komisija podnijela dokaze koji omogućuju da se utvrdi postojanje *dostatnih* veza, u smislu sudske prakse, između predmetnog uvoznika, društva Trace Sport, i šrilanskih poduzetnika proizvođača-izvoznika, društava Kelani Cycles i Creative Cycles.

65. Kad je riječ o, kao drugo, drugom čimbeniku na kojem nizozemska vlada, Vijeće i Komisija zasnivaju svoj prigovor nedopuštenosti, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da je tijekom upravnog postupka – u kojem je društvo Kelani Cycles sudjelovalo nakon što je podnijelo zahtjev za izuzeće koji je Komisija u konačnici odbila zbog njegove nedostatne suradnje – društvo Trace Sport od Komisije zahtijevalo da mu dopusti intervenciju u potporu društva Kelani Cycles.

66. Iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje naime proizlazi da je sâmo društvo Trace Sport navelo da je od Komisije zahtijevalo saslušanje kako bi moglo iznijeti potpuno iste argumente i predočiti potpuno iste dokumente i dokaze koje je već prethodno dostavilo društvo Kelani Cycles kao dodatno očitovanje, nakon što mu je Komisija priopćila da namjerava odbiti njegov zahtjev za izuzeće. Komisija je odbila te dokumente i dokaze zbog razloga iznesenih u uvodnoj izjavi 40. sporne uredbe.

67. Iako je u konačnici ta intervencija društva Trace Sport u potporu društva Kelani Cycles u ispitnom postupku za sprečavanje izbjegavanja mjera koji je vodila Komisija bila neuspješna zbog Komisijina odbijanja da ponovno razmotri svoju analizu predmetnih argumenata i dokumenata, ukazuje na nekoliko čimbenika koji su relevantni za analizu.

68. Prvo, ukazuje na postojanje toliko bliskih veza između društava Trace Sport i Kelani Cycles da je prvo društvo znalo za ispitni postupak u kojem je potonje sudjelovalo, što je informacija koja nije javna.

69. Drugo, ukazuje na postojanje zajedničkih interesa između predmetnog izvoznika i povezanog uvoznika da je potonje društvo tražilo intervenciju u ispitni postupak u pogledu povezanog proizvođača kako bi prevladalo Komisijino zanemarivanje argumenata i dokaza koje je prvo društvo pokušalo podnijeti. Postojanje takvih zajedničkih interesa u konačnici je dovelo do toga da su ta dva subjekta u ispitnom postupku djelovala kao jedinstveni subjekt.

70. Treće, s pravom se može smatrati da su se predmetni podaci i dokumenti barem dijelom odnosili na sâmo društvo Trace Sport. Naime, s jedne strane, iz uvodne izjave 40. sporne uredbe proizlazi da se jedno od spornih pitanja između Komisije i društva Kelani Cycles odnosilo na pojašnjenja u vezi s povezanim društvima, kao što je društvo Trace Sport. S druge strane, iako se podaci i dokumenti koje je Komisiji društvo Trace Sport namjeravalo predočiti nisu odnosili na potonjeg, to ne objašnjava na temelju čega je ono moglo Komisiji opravdati vlastitu intervenciju kako bi moglo dostaviti te podatke i dokumente.

71. S tim u vezi ponovno treba istaknuti da, u ovom slučaju, iako, za razliku od onog što je bilo posrijedi u predmetima navedenima u točkama 29. do 31. ovog mišljenja, Komisija nije mogla temeljiti svoje nalaze u ispitnom postupku za sprečavanje izbjegavanja mjera u svrhu određivanja proširenja antidampinške pristojbe na podacima koje su dostavili povezani proizvođač i uvoznik, to je bilo zbog nedostatne suradnje društva Kelani Cycles (i društva Trace Sport) u ispitnom postupku.

72. Svi ti čimbenici navode me na zaključak da su društva Kelani Cycles i Trace Sport u ispitnom postupku djelovala kao da podupiru interese jedinstvenog gospodarskog subjekta. Nasuprot tomu, društvo Creative Cycles nije sudjelovalo u ispitnom postupku jer, kao što proizlazi iz točke 60. ovog mišljenja, poslovanje tog društva u biti je preuzelo društvo Kelani Cycles.

73. Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da u konkretnim okolnostima ovog slučaja, po mojem mišljenju, treba smatrati da je utvrđeno postojanje niza čimbenika koji govore o tome da je riječ o posebnoj situaciji zbog koje se, s obzirom na spornu uredbu, društvo Trace Sport razlikovalo od drugih gospodarskih subjekata i na temelju kojih ga se stoga može izdvojiti pojedinačno, poput njegova povezanog proizvođača, društva Kelani Cycles.

74. Iz toga slijedi da je, po mojem mišljenju, društvu Trace Sport nesumnjivo bilo dopušteno podnijeti tužbu za poništenje, u skladu s člankom 263. UFEU-a, protiv sporne uredbe te da se stoga, u skladu sa sudskom praksom uspostavljenom presudom TWD, ono ne može pozivati na eventualnu nevaljanost te uredbe pred nacionalnim sudovima.

75. S tim u vezi ponovno moram istaknuti da sam svjestan, s jedne strane, da su člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a propisani strogi kriteriji za dopuštenost tužbi za poništenje [43] i, s druge strane, da – s obzirom na to da je sudska praksa uspostavljena presudom TWD, kao što sam to naveo u točkama 21. do 25. ovog mišljenja, iznimka od općeg načela – ona mora imati ograničeno područje primjene, konkretno, samo na slučajeve u kojima nema nikakve sumnje u pogledu dopuštenosti podnošenja tužbe za poništenje Općem sudu od strane pojedinca [44].

76. Međutim, s tim u vezi smatram, s jedne strane, da je priznavanje aktivne procesne legitimacije društvu Trace Sport za pobijanje sporne uredbe nesumnjivo u skladu sa sudskom praksom o dopuštenosti tužbi za poništenje u području antidampinga, koja je navedena u gornjim točkama 31. i 34. do 42.

77. S druge strane, u vrlo specifičnim okolnostima ovog slučaja, smatram da bi se dopuštanje povezanom uvozniku kao što je društvo Trace Sport – za koje je dokazano, s jedne strane, da je dovoljno povezano s izvoznikom koji je sudjelovao u ispitnom postupku za sprečavanje izbjegavanja mjera kojemu je očito bilo dopušteno podnijeti tužbu za poništenje protiv predmetne mjere, i, s druge strane, da je bilo uključeno, iako bezuspješno, u ispitni postupak za sprečavanje izbjegavanja mjera u pogledu tog povezanog proizvođača, djelujući u tom ispitnom postupku kao da zastupa interes jedinstvenog gospodarskog subjekta – da pred nacionalnim sudom ističe nevaljanost predmetne uredbe, protivilo svrsi sudske prakse uspostavljene presudom TWD, kako je navedena u točki 25. ovog mišljenja, koja se sastoji od jamčenja pravne sigurnosti i sprečavanja zlouporabe mogućnosti podnošenja tužbe koju pravo Unije stavlja na raspolaganje pojedincima.

III. Zaključak

78. S obzirom na sva prethodna razmatranja, predlažem Sudu da na pitanja koja je uputio rechtbank Noord-Holland (Sud za Sjevernu Holandiju, Nizozemska) odgovori na sljedeći način:

1. Ni presuda Općeg suda od 19. ožujka 2015., City Cycle Industries/Vijeće (T-413/13, neobjavljena, EU:T:2015:164), ni presuda Suda od 26. siječnja 2017., Maxcom/City Cycle Industries (spojeni predmeti C-248/15 P, C-254/15 P i C-260/15 P, EU:C:2017:62) ne utječu na valjanost Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 501/2013 od 29. svibnja 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju, u dijelu u kojem se ta uredba odnosi na društva Kelani Cycles (PVT) Ltd i Creative Cycles (PVT) Ltd.

43 S tim u vezi vidjeti presudu od 14. ožujka 2017., A i dr. (C-158/14, EU:C:2017:202, t. 68. i 69.).

44 Vidjeti u tom pogledu argumentaciju iz točke 34. mišljenja nezavisnog odvjetnika M. Camposa Sáncheza-Bordone u predmetu Georgsmarienhütte i dr. (C-135/16, EU:C:2018:120), i iz točaka 70. do 72. mišljenja nezavisne odvjetnice E. Sharpston u predmetu A i dr. (C-158/14, EU:C:2016:734).

2. Uvoznik tih bicikala, kao što je društvo Trace Sport, za koje je dokazano, s jedne strane, da je dovoljno povezano s tim proizvođačima-izvoznicima i, s druge strane, da je bilo uključeno, iako bezuspješno, u ispitni postupak za sprečavanje izbjegavanja mjera u pogledu tih povezanih proizvođača, djelujući u tom ispitnom postupku kao da zastupa interes jedinstvenog gospodarskog subjekta, tako da je nesumnjivo imalo pravo Općem sudu podnijeti tužbu za poništenje antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na te proizvode, ali koje nije iskoristilo to pravo, ne može potom isticati nevaljanost te antidampinške pristojbe pred nacionalnim sudom. U tom slučaju, nacionalni sud obvezuje konačnost antidampinške pristojbe, uvedene Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 990/2011 od 3. listopada 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009, i, na temelju članka 1. Provedbene uredbe br. 501/2013, proširene na bicikle poslane iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa.